

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Független Rendőr Szakszervezet által képviselt (1388 Budapest, Pf.: 52.) **K. B. felperesnek a Veszprém Megyei Rendőr-főkapitányság** (8200 Veszprém, Pf.: 80. szám alatti) **alperes ellen fegyelmi miatt indított ügyében** a bíróság meghozta és kihirdette a következő

Ítéletet:

A bíróság a 2003. szeptember 18-án kelt 19/2003. Fe. fegyelmi határozatot hatályon kívül helyezi.

Az eljárási illetéket az Állam viseli.

Az ítélet ellen a kézbesítéstől számított 15 napon belül fellebbezésnek van helye, melyet 3 példányban a Veszprémi Munkaügyi Bíróságnál lehet előterjeszteni a Veszprém Megyei Bírósághoz címezve.

A fellebbezési határidő lejártá előtt előterjesztett közös kérelemre a megyei bíróság tárgyaláson kívül járhat el.

Amennyiben a fellebbezés csak

- a kamatviselésére,
- a perköltségviselésére, vagy összegére,
- az állam által előlegezett költség megfizetésére,
- a teljesítési határidőre, részletfizetés engedélyezésére, vagy
- az indoklásra vonatkozik

a megyei bíróság tárgyaláson kívül bírálhatja el, de a felek tárgyalás tartását kérhetik.

I n d o k o l á s :

A felperes 2003. január 1-jétől rendőr-főhadnagy rangban a P-i Rendőrkapitányság Bűnügyi Nyomozó Osztályán a Ny. Alosztály főnyomozójaként teljesített szolgálatot.

A P-i Rendőrkapitányság vezetője 2003. június 16-án kelt 319-53/46-os számú parancsával 2003. július 1-től augusztus 31-e közötti időtartamra a T-i Rendőrkapitányságra vezényelte munkavégzésre. A felperes váltásos szolgálati időrendszerben látta el feladatait, 2003. augusztus 29-én 8 órától 24 órás szolgálatot látott el, amelyet augusztus 30-án 8.00 órakor tett le. A felperes 2003. szeptember 1-jén 72 órás pihenőidejét töltötte, ezen a napon a P-i Rendőrkapitányságon szolgálatra nem jelentkezett.

A P-i Rendőrkapitány 2003. szeptember 2-án kelt 19/2003. Fe. számú határozatban fegyelmi eljárást rendelt el felperessel szemben a 3/1995. (III. 1.) BM rendelet 95. § (1) bekezdésébe ütköző és az a) pont szerint minősülő, az alárendelt jelentési kötelezettsége és a Hszt. 68. § (1) bekezdésébe ütköző és a) pontja szerint minősülő, a szolgálat teljesítésére vonatkozó szabályok vétkes megszegése miatt.

A P-i Rendőrkapitány 19/2003. Fe., 2003. szeptember 17-én kelt fegyelmi határozatában a felperest egy fizetési fokozattal egy évre való visszavetés fenyítésben részesítette a Hszt. 68. § (1) bekezdése a) és c) pontjában írt, szolgálat teljesítésére vonatkozó kötelezettség vétkes megszegése miatt. Az indokolás szerint a felperesnek a T-i Rendőrkapitányságra történt vezénylése 2003. augusztus 31-én lejárt, vagyis a következő napon, szeptember 1-jén a P-i Rendőrkapitányságon munkára kellett volna jelentkezni. E kötelezettsége alól nem mentesíti az sem, hogy a vezénylés helyén végzett munka után szabadnap illette. A határozat hivatkozott arra, hogy a munkaviszony fennállása alatt a munkavállaló nem tanúsíthat olyan magatartást, amely veszélyeztetné a munkáltatója jogos érdekét. Felperesnek már a vezénylés idején fel kellett volna venni a kapcsolatot közvetlen előljárójával és tisztázni a szolgálati beosztását, annak ellenére, hogy előljárója elmulasztotta a szolgálati beosztásának közlését.

A felperes keresetet terjesztett elő a Munkaügyi Bíróságon, amelyben kérte a határozat hatályon kívül helyezését. Másodlagosan a fegyelmi határozat megváltoztatását és a kiszabott fenyítés mértékének enyhítését kérte. Hivatkozott a Rendőrség Szolgálati szabályzatára, amely alapján a rendőrrel a szolgálati beosztását az előljáró 10 nappal korábban közli, kivéve, ha a szolgálatba lépés időpontja nem látható előre. Az utasításban előírt közlési kötelezettséget nem lehet úgy értelmezni álláspontja szerint, hogy a dolgozónak kell beosztása után járnia. Kifogásolta, hogy felperesnek terhére rótták, hogy az előljáró utasításai szerint kellett volna eljárnia, holott semmilyen utasítást nem kapott. Vitatta az eljárás jogszerűségét, mivel a fegyelmi eljárásban egy fegyelemsértés lett az eljárás tárgyává téve, és mivel a munkáltató a Szolgálati Szabályzat 95. § (1) bekezdésébe ütköző és a) pontja szerint minősülő jelentés teljesítésére vonatkozó kötelezettségszegés tekintetében az eljárást megszüntette, jogilag lehetetlen ugyanazon cselekmény miatt az eljárást megszüntetni és egyben fenyítést kiszabni.

Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte és perköltsége megállapítását. Álláspontja szerint a munkáltató a 3/1995. (III. 1.) BM rendeletben előírt, a szolgálati

beosztásközlés kötelezettségének eleget tett, a felperes felelőssége volt, hogy amikor alkalma nyílt rá, a P-i Rendőrkapitányság épületében a vezénylest megtekintse, mivel a T-i Rendőrkapitányságon a szolgálatteljesítése 2003. augusztus 31. napjával véget ért. A felperes megszegte a megjelenési és rendelkezésre állási, valamint az együttműködési kötelezettségét, mivel nem magától jelezte 2003. szeptember 1-jén a szolgálat teljesítésének akadályát, és a felperes felelőssége, hogy nem tájékozódott a t-i vezénylesének leteltét követő időszakra szolgálat-vezénylesről. Előadta, hogy a felperes folytatólagos meghallgatásáról szóló jegyzőkönyv szerint a Hszt. 68. § (1) bekezdés c) pontjában írt együttműködési kötelezettség vétkes megszegésével is meggyanúsították felperest, azonban a fegyelmi eljárás során feltártak alapján az elkövetési magatartás nem, viszont annak jogszabályi megítélése változott.

A felperes keresete megalapozott.

A Hszt. 128. § (1) bekezdése szerint a fegyelmi jogkör gyakorlója, ha a tudomására jutott tények alapján a fegyelemsértés alapos gyanúja megállapítható, a hivatásos állományúval szemben a fegyelmi eljárását elrendeli, vagy a 120. § (2) bekezdése szerint figyelmeztetésben részesíti. A (2) bekezdés szerint a fegyelmi eljárást határozattal kell elrendelni; ennek egy példányát az eljárás alá vont személynek kézbesíteni kell. A határozatnak tartalmaznia kell az eljárás alapjául szolgáló tényeket, körülményeket, a kivizsgálással megbízott személy nevét és az eljárás befejezésének határidejét.

A bíróság megállapította a becsatolt iratok alapján, hogy a fegyelmi jogkör gyakorlója a fegyelmi eljárás elrendeléséről szóló határozatában két kötelezettségzegés miatt, egyrészről a 3/1995. (III. 1.) BM rendelet 95. § (1) bekezdésébe ütköző, a) pont szerint minősülő, az alárendelt jelentési kötelezettsége miatt; másrészről a Hszt. 68. § (1) bekezdés a) pontjába ütköző kötelezettségzegések tekintetében intézkedett a vizsgálatról. A határozat indokolása az eljárás alapjául szolgáló tényként jelöli meg, hogy felperes 2003. szeptember 1-jén 7.30 órára nem jelentkezett szolgálatra, amelynek okát előzetesen előljárónak nem jelentette.

A határozat az együttműködési kötelezettség megszegésére vonatkozóan sem jogszabályi, sem felperesi magatartást, tény, körülményt nem jelöl meg.

A fegyelmi büntetést kiszabó határozat rögzíti, hogy a 3/1995. (III. 1.) BM rendelet 95. § (1) bekezdés a) pontjában írt jelentés teljesítésére vonatkozó kötelezettségzegés tekintetében a felperes védekezését elfogadva a fegyelmi eljárást a fegyelmi jogkör gyakorlója megszüntette, mivel a cselekmény nem fegyelemsértés.

Ehhez képest a fegyelmi határozat két kötelezettségzegésre alapozottan fegyelmi büntetést szab ki a Hszt. 68. § (1) bekezdés a) és c) pontja alapján.

Ebből következően az együttműködési kötelezettség megszegésére vonatkozóan a fegyelmi eljárás nem lett megindítva, ugyanakkor az állományilletékes parancsnok határozatában olyan cselekményt is felperes terhére rótt, amely körben jogszerű vizsgálat nem folyhatott.

A bíróság ezért a Hszt. 68. § (1) bekezdés a) pontjában megjelölt kötelezettségszegés alapján vizsgálódott, vagyis azt vizsgálta, hogy a felperes vétkesen megszegte-e az előírt helyen és időben, szolgálatképes állapotban előírt megjelenési, feladatteljesítési, rendelkezésre állási kötelezettségét.

Az Országos Rendőrfőkapitány 14/2002-es számú utasítás 21. pontja szerint a váltásos szolgálati időrendszerekben a heti pihenőnapok a hét előre meghatározott naptári napjai, amelyeket a havi szolgálatvezénylési tervben kell meghatározni. A 19. pont szerint a váltásos szolgálati időrendszer váltásonként 24 óra szolgálatból, 72 óra szabadidőből áll.

A 29. i) pontja szerint szolgálatteljesítési nap az a nap, amelyen szolgálatot kell teljesíteni, illetve másik napba átmenő szolgálat esetében a szolgálatteljesítés kezdetének napja.

Az e) pont szerint szabadidő az az időtartam, amelyeken a váltásos szolgálati időrendszernél a váltások jellegéből adódóan nem kell szolgálatot teljesíteni és amely magába foglalja a pihenőidőt és a pihenőnapot is.

A fegyelmi határozat tényként rögzíti, hogy a felperest a vezénylés helyén végzett munka után szabadnap illette. Ugyanakkor megállapítja, hogy „a még jogosan járó szabadnap ellenére, a vezénylés megszűnése miatt, az azt követő munkanapon meg kellett volna jelennie a p-i szolgálati helyén”.

Az alperesi ellenkérelemben és a tárgyaláson az alperes ugyanígy nem vitatta, hogy felperes pihenőidejét töltötte 2003. szeptember 1-jén.

Ebből viszont az következik, hogy felperesnek 2003. szeptember 1-jén nem volt szolgálatteljesítési napja, szolgálatot nem kellett teljesítenie, tehát rendelkezésre állási kötelezettségét sem enyhe, sem súlyos gondatlansággal nem szegte meg.

A bíróság álláspontja szerint a felperesnek a T-i Rendőrkapitányságra történő vezénylése miatt a munkáltató nem tett eleget a 3/1995. (III. 1.) BM rendelet 105. § (2) bekezdésben előírt, szolgálati beosztás közlésére vonatkozó kötelezettségének, mivel azt felperesnek mindenképpen írásos formában kellett volna tudomására hozni. E tekintetben a munkáltatót az Mt. 3. § (1) és (2) bekezdésében megfogalmazott együttműködési kötelezettség terheli. Eszerint a munkáltatót a munkavállalót köteles minden olyan tényről, körülményről, illetőleg ennek változásáról tájékoztatni, amely a jogok gyakorlása és a kötelezettségek teljesítése szempontjából jelentős.

Nem róható a felperes terhére az, hogy mivel nem tartózkodott vezénylése idején a P-i Rendőrkapitányságon, így nem volt abban a helyzetben, hogy a „megszokott és az állomány által ismert módon” a B. Osztály titkárságán elhelyezett szolgálatvezénylést megismerje.

Mindezek alapján a bíróság az alperes fegyelmi határozatát, mint megalapozatlant, hatályon kívül helyezte és a felperessel szemben mellőzte a fegyelmi büntetés kiszabását.

Az alperes teljes személyes illetékmentességére tekintettel a le nem rótt illetéket az állam viseli a 6/1986. (VI. 26.) IM. rendelet alapján.

Veszprém, 2004. február 23.

dr. Juhász-Laczik Livia sk.
a tanács elnöke

Németh József sk.
ülnök

Horváth József sk.
ülnök

Az ítélet a Veszprémi Munkaügyi Bíróság értesítése szerint 2004. április 16-án jogerőre emelkedett!